

20de Bataillon i 1863 under en Øvelse paadrog sig en Beskadigelse af det højre Ben, hvorfor han blev kasseret som uduelig til al Krigstjeneste. Nu er der i disse Bilag, som vedligge denne Sag, ganske vist nogle Uoverensstemmelser, men derfor har Udvalget ogsaa foreslaaet, at denne Sag henvises til Finansministerens *Undersøgelse*. Der er f. Eks. her en Attest af 16. Oktober 1897, og deri siges det, at den paagældende Invalid ikke er funden anført som sygemeldt. Han siger i sit Andragende, at han har været paa Hospitalet. I et Andragende, som i sin Tid, den 23. Maj 1898, har været stilet til Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen, skriver han ordret: „Jeg blev indlagt paa Hospitalet, hvorfra jeg kort efter blev kasseret for bestandig“. Det er jo en slem Uoverensstemmelse, der her er til Stede, men det vil maaske kunne klares ved *Undersøgelsen*. Endvidere foreligger der i bekræftet Afskrift en Del Anbefalinger for den vedkommende Mand, baade fra en, som hedder Karl Kristensen ved Laven Station, fra en, som hedder Frederik Rasmussen i Silkeborg, og endelig fra Frederik Christensen, Vinding Skov. Disse anbefale Manden paa det bedste og ere enige med ham i, hvad han jo selv hævder, at han er bleven Invalid under Krigen, hvorfor de ønske, at han maa faa Invalidestøttelse. Hele Udvalget er enig om at anbefale, at denne Sag henvises til Ministerens *Undersøgelse*, og saa haaber jeg, at de Uoverensstemmelser, som ere til Stede, da maa blive klarede, og hvis de kunne klares til Mandens Fordel, tvivler jeg ikke om, at han ogsaa vil kunne faa Invalideforsørgelse. Thi har han virkelig i Krigen paadraget sig en saadan Legemsvaghed, som den, hvorfor han er bleven kasseret, tvivler jeg ikke om, at Ministeren vil tage saa lempelig paa ham, som han jo ellers altid tager paa Invalider, naar han kan; det vil jeg indrømme, at han gør.

Saa er der et Invalid-Andragende til med Indstilling Nr. 14 (Betænkningens Nr. 50), som ogsaa hele Udvalget anbefaler, det er fra Træskomand Niels Nielsen (Them), der lider af en Øjesvaghed. Jeg kender for Resten personlig den paagældende Mand og ved, at han i høj Grad lider af Øjesvaghed, han er omtrent blind, og det har han været i ikke faa Aar. Jeg har i en Række af Aar kendt Manden, hvis Øjesvaghed ifølge en Lægeerklæring af 3. November 1897 kan antages at stamme fra hans Tjenestetid i Krigen 1864. Ja, det er dette, det gælder om, at faa en For-

bindelse mellem Øjesvagheden og hans Tjeneste. Der har været det kedelige ved Sagen for Udvalget, at en hel Del af denne Mand's Bilag, som han beraaber sig paa, ere blevne borte. Men naar Ministeren tager Sagen op til velvillig *Undersøgelse*, vil det maaske nok kunne klares. Der findes fra Distriktslæge Schiødt i Silkeborg en Attest — den ovenfor nævnte af 8. November 1897 — som kun er paa tre Linier, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op. Hr. Distriktslæge Schiødt skriver: „at den Øjesvaghed, som Ansøgeren — Niels Nielsen (Them) — lider af, er af gammel Dato, og at der intet er til Hinder for, at den kan antages at stamme fra hans militære Tjeneste, bevidnes“. Vi have, som sagt, ikke haft alle de Bilag til Klaring af denne Sag, som vi kunde ønske, men det er ikke Mandens Skyld; det skyldes den uheldige Omstændighed, at han har leveret dem til en Mand, hos hvem de ere blevne borte. Jeg haaber, at der vil være saa meget i Sygejournalerne og Papirerne oppe i Ministerierne, at det vil lykkes at faa Klarhed i denne Sag, og hvis Manden har paadraget sig denne slemme Øjesygdom i Tjenesten, haaber jeg ogsaa, at den højtærede Minister vil tage sig venligst af ham.

Der er endnu to Andragender, som ikke anbefales af Udvalget, men ere stilledede af et Mindretal. Der er først et Andragende, som foreslaas henvist af de to ærede socialdemokratiske Medlemmer af Finansudvalget (Harald Jensen og K. M. Klausen). Andragendet — Indstilling Nr. 9 (Betænkningens Nr. 21) — er fra forhenværende Skibsfører N. M. Mathiasen af Nordby paa Fanø. Jeg vil nu først høre deres Motivering, og hvad Ministeren svarer, før jeg omtaler det videre. Jeg vil dog sige, at Udvalget har i alt Fald foreløbig ikke kunnet slutte sig til denne Indstilling. — Endvidere er der Ændringsforslaget Nr. 3 uden for Betænkningen af det ærede Medlem for Vonsild (Jessen) om at henvise et Andragende fra nogle Gaardejere i Tapsøre ved Kolding om Lettelse ved deres Ejendommes Ansættelse til Ejendomsskyld. Dette Andragende har Udvalget behandlet saa velvilligt, som det har kunnet, men har ikke fundet Anledning til at opfordre Tinget til at stemme for en Henvisning. Ogsaa angaaende dette Andragende vil jeg først høre det ærede Medlems Motivering og Ministerens Svar. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.